

Příběhy našich sousedů

Václav Kuntoš

Pan Václav Kuntoš se narodil dne 9.1. 1935 v malé vesničce Valovice nedaleko Katusic. Pocházel ze zemědělské rodiny, jeho otec byl zemědělec a živnostník. Do školy v Sudoměři nastupoval za protektorátu v roce 1941. Ve škole se učil německy. Na měšťanku chodil do Mladé Boleslavi a devítiletku dokončil na tehdy nově otevřené škole ve Skalsku. Jeho budoucí profesní cesta byla ovlivněna jeho rodinou a prostředím, ze kterého pocházel. Začal studovat na jednoleté zemědělské škole v Mladé Boleslavi, dále v České Lípě a nakonec na čtyřleté Zemědělské škole v Poděbradech. Po studiu v roce 1955 nastoupil na povinnou vojenskou službu k výsadkářům. Sloužil ve Štábním automobilovém útvaru Ministerstva národní obrany, kde se stal řidičem velitele tankových vojsk. Ještě jako voják zažil v armádě maďarské povstání. Zúčastnit se s tankovou divizí akce na Slovensko – maďarské hranici, kterou popisuje: „Vypadalo to jako skutečná válka!“, „Dostali jsme plnou polní, potraviny na tři dny, ostře nabitou pistoli, samopal a tzv. andělíčky, náramky s identifikačními čísly.“ Tam se také poprvé osvědčil jako ochranka generálporučíka Janka.

Nejdůležitějším momentem jeho života, jak sám uvádí, byla jeho svatba. V roce 1960 se v Praze na Staroměstské radnici oženil s Annou Kuntošovou, rozenou Čížkovou. Spolu se po svatbě přestěhovali do Katusic. Pan Kuntoš nastoupil jako technik na tak zvanou umístěnku do Státního statku Bezno, kde pracoval jako agronom. Zajišťoval chod celé rostlinné výroby. Byl členem Vědecké rady Výzkumného ústavu řepářského, obilnářského, Ústavu pro pěstování průmyslových plodin, luštěnin a mnohých dalších. Spolupracoval také s Československou akademií věd. Jako zapálený myslivec byl i hospodářem Státní ministerské honitby. Ve svých funkcích měl možnost setkávat se s významnými osobnostmi a představiteli státu.

Roku 1989 došlo k Sametové revoluci. Státní statek Bezno se rozpadl. Došlo k uplatnění restitučních nároků a byly vytvořeny nové transformované zemědělské podniky. Pan Kuntoš odešel nejprve kvůli zdravotnímu stavu do důchodu, ale po půl roce se vrátil a založil Zemědělskou společnost v Katusicích, která spravovala 700ha půdy. V roce 2008 odešel z funkce ředitele společnosti do důchodu.

Celý život byl aktivním sportovcem. Věnoval se hokeji, fotbalu a závodní střelbě. V té zvláště vynikal. V roce 1972 obsadil na Mistrovství republiky v závodní střelbě 6. místo. Jeho koníčkem byly také motorky a automobily. V důchodu se začal zajímat o historii a sepsal svou první kroniku. Dnes už jich má více než deset. Stal se také kronikářem Katusic. Pravidelně přispívá svými články do Katusického zpravodaje. Se svou manželkou, která je mu celý život oporou, vychovali jednu dceru a nyní jim dělají radost dvě vnučky.